

Repertoriumnummer 2019/2445
Datum van uitspraak 22 FEBRUARI 2019
Rolnummer 16/1452/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

3

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

753A

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Dendermonde**

Eindvonnis – D zesde kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde heeft het volgend vonnis uitgesproken:

Algemeen rolnummer: 16/1452/A IN DE ZAAK VAN:

De heer _____ bloemist, met KBO nr.: _____ wonende te _____

Eiser, vertegenwoordigd door meester Ewoud De Vidts, advocaat met kantoor te 9300 Aalst, Dirk Martensstraat 22

Tegen:

Het VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoek van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, Koning Albert II-laan 20 bus 1, 1000 BRUSSEL

Verweerder, vertegenwoordigd door meester Klaas De Pauw *loco* meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat met kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128

1. De procedure

De rechtbank heeft in het dossier van rechtspleging kennis genomen van:

- de inleidende dagvaarding d.d. 18 mei 2016 ;
- de beschikking overeenkomstig artikel 747 § 2 Ger. W. d.d. 16 september 2016;
- de besluiten voor eiser van 29 december 2016;
- de syntheseconclusie voor verweerder van 30 januari 2017.

De rechtbank heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 7 december 2018. Daarna werd een dossier met 5 stavingsstukken voor eiser en een dossier met 16 stavingsstukken voor verweerder neergelegd, waarna de zaak in beraad werd genomen.

2. De feiten

In termen van dagvaarding zet eiser uiteen wat volgt:

“ *Dat op datum van 18 april 2016 door het ambt van Gerechtsdeurwaarder gerechtsdeurwaarder, gevestigd te een dwangschrift werd betekend uitgevaardigd door Mevr. Rekenplichtige van het Herstelfonds, namen het Vlaams Gewest in datum van 8 april 2016, geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door Dhr. stedenbouwkundig Directeur. Hierbij werd bevel gedaan om onmiddellijk ten behoeve van de verzoekende partij te betalen in handen van de deurwaarder de som van 5.000,00 € ten titel van hoofdsom administratieve geldboete meer de inningsrechten van 50,00 € en de kosten van de betekening-bevel t.b.v. 289,15 €.*

Voormelde administratieve geldboete werd lastens verzoeker opgelegd wegens het vermeend doorbreken van een stakingsbevel, ingevolge schrijven overgemaakt op 28/10/2015 en opnieuw aangeboden op 19/11/2015 .

Het stakingsbevel dd. 2 april 2015 werd aan verzoeker betekend voor het uitvoeren van een niet-vergunde reliëfwijziging.

Verzoeker is evenwel in deze uitsluitend de eigenaar van het desbetreffende perceel, welke door hem wordt verhuurd aan wonende te

Verzoeker verbleef op het ogenblik van de feiten op diens tweede verblijfplaats te

Op geen enkel ogenblik was verzoeker betrokken bij of had deze zelfs maar enige kennis omtrent de uitgevoerde werken, welke dan ook zonder enige toelating van hem als eigenaar werden verricht.

Deze werken werden geheel op eigen initiatief van de huurder uitgevoerd, welke hiervoor beroep deed op Dhr. aannemer grondwerken.

Verzoeker heeft zich in deze dan ook op geen enkel ogenblik schuldig gemaakt, noch aan enige stedenbouwkundige overtreding, noch aan enige inbreuk op het opgelegde stakingsbevel.

Voor zover als nodig en geheel ondergeschikt wenst verzoeker nog te laten gelden wat volgt: Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er betwisting bestaat of de vernoemde reliëfwijziging als vergunningsplichtig kan aanzien worden, nu dit enkel het geval kan zijn wanneer het een aanmerkelijke wijziging van het terrein betreft. De wet spreekt immers van ‘iedere aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of de functie van het terrein wijzigt en die als aanmerkelijk kan worden beschouwd’, als zijnde een reliëfwijziging.

De heer [naam] is overgegaan tot het afgraven van de oprit van zijn buurman op diens vraag. Eveneens op diens verzoek werd deze grond die gemengd was met steenpuin achteraan hetzelfde terrein op de paardenpiste overgebracht om aldaar een kleine verzakking in de piste te nivelleren. Het betreft in deze slechts het volume van twee containers.

Het afgraven van de oprit evenals het nivelleren van de piste kan gelet op de omvang van de oprit en het minimale niveauverschil, bezwaarlijk als een aanmerkelijke reliëfwijziging worden beschouwd.

Het storten van het grond gemengd met hierin aanwezig steenpuin, kan men bezwaarlijk als een aanmerkelijke reliëfwijziging beschouwen. Er is enkel sprake van het opvullen van een verzakking achteraan op de paardenpiste hetwelk dan ook niet als een aanvulling van het terrein kan worden beschouwd, noch als een blijvende ophoging. Van enige aanleg van ene piste is dan ook geen sprake. Op de reeds aanwezige piste werd een verzakking veroorzaakt door het gebruik zelf van de piste, terug opgevuld.

In die zin stelt een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 7 november 2012 het volgende:

‘Volgens art. 99, § 1, vijfde lid DRO, thans art. 93.4° DRO en art. 4.2.1.4° VCRO, mag niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen, waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.’

Zowel het afgraven van de oprit, als het afkappen van de grond hadden niet tot doel de aard of functie van het terrein te wijzigen waardoor het niet als een reliëfwijziging in de strikte zin van de wet kan worden beschouwd.

Het stakingsbevel dat werd uitgegeven kon dus bezwaarlijk worden betekend op grond van een niet-vergunde reliëfwijziging.

Ook van het doorbreken van een stakingsbevel kan in deze geen sprake zijn.

Na betekening van het bevel heeft Dhr. [naam] de aangebrachte twee containers grond achteraan op de piste verwijderd, om hierbij het terrein weer volledig in de oorspronkelijke (lees vorige) toestand te brengen, en in die zin een vordering in herstel in oorspronkelijke toestand te voorkomen. De vermeende reliëfwijziging werd aldus ongedaan gemaakt, wat toch het uiteindelijke doel van een stakingsvordering is, met name de overtreding ongedaan te maken.

Lastens deze administratieve geldboete werd in eerste orde beroep ingesteld bij de stedenbouwkundig inspecteur ingevolge schrijven van 04 december 2015.

Voormeld verzoek werd evenwel afgewezen om reden dat de termijn hiervoor, zoals voorzien bij artikel 6.1.49, § 4 van de Vlaamse Ruimtelijke Ordening, niet was gerespecteerd.

Immers de beslissing van de rekenplichtige van het herstelfonds werd verzonden op 28/10/2015, waarbij het beroepschrift van 04/12/2015 werd ingediend buiten de termijn van 15 dagen.

Verzoeker verbleef de gehele periode in Frankrijk, en had dan ook geen kennis van deze beslissing. Pas bij de tweede aanbieding van deze beslissing bij schrijven van 19/11/2015 werd verzoeker in kennis gesteld van de genomen beslissing, doch was op dat ogenblik strictu sensu reeds buiten de termijn voor het instellen van beroep.

Dat gelet op wat voorafgaat, verzoeker zich op geen enkel ogenblik schuldig heeft gemaakt aan het doorbreken van een stakingsbevel nu deze noch de van de werken zelf. Het valt in die zin op te merken dat noch verzoeker, noch de aannemer werden ondervraagd nopens de feiten, waarbij de identiteit van de opdrachtgever van de werken dan ook niet werd onderzocht. “.

3. De vorderingen

3.1. In termen van 'besluiten' vordert eiser:

“ De vordering van eiser ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Aan eiser de ontheffing te verlenen van de bij dwangschrift dd. 8 april 2016 lastens hem uitgevaardigde geldboete, inclus mogelijke verhogingen, interesten en kosten.

Verweerster te veroordelen in betaling van de gerechtskosten aan de zijde van conluante begroot op:

- Rechtsplegingvergoeding overeenkomstig art. 1022 Ger. W. 1.440,00 €*

Het vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande alle verhaal te horen verklaren, en zonder borgstelling, noch kantonnement. “.

3.2. In termen van 'syntheseconclusie' vordert verweerder:

“ Het verzet van de eisende partij tegen het dwangbevel van 8 april 2016 ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

De eisende partij te veroordelen tot de gedingkosten, begroot op € 1.440,00 rechtsplegingsvergoeding. “.

4. Discussie:

4.1. *Eiser* betwist het dwangbevel en laat in essentie gelden:

- dat niet hij maar de aannemer van zijn huurder de inbreuk pleegde;
- dat hij evenmin iets te maken heeft met het doorbreken van het stakingsbevel;
- dat hij nl. het grootste deel van het jaar in Frankrijk doorbrengt en het de huurder toekwam ervoor te zorgen dat verder reglementair werd gehandeld.

4.2. *Verweerder* volhardt in zijn vordering en laat in essentie gelden:

- dat eisende partij verantwoordelijk is voor het doorbreken van het stakingsbevel en hij als eigenaar erop moest toezien dat het stakingsbevel niet zou worden doorbroken, nu hij op de hoogte was van de begane inbreuk door de aannemer van zijn huurder;
- dat het feit dat de eisende partij niets heeft ondernomen om verdere inbreuken op de stedenbouwkundige wetgeving te voorkomen, *a fortiori* nádat hij weldegelijk in kennis werd gebracht van de op zijn perceel doorgevoerde wederrechtelijke reliëfwijziging én hieromtrent zagezegd contact heeft gehad met zijn huurder, net het materieel element van zijn doorbreking vormt;
- dat voor zoveel nodig benadrukt kan worden dat de aanmerkelijke reliëfwijziging vergunningsplichtig is.

5. Beoordeling:

5.1. Over de ontvankelijkheid van het verzet is geen betwisting. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van deze vordering niet. De rechtbank ziet zelf geen ambtshalve op te werpen excepties van aard om de ontvankelijkheid van de vordering in vraag te stellen. De vordering is derhalve ontvankelijk.

5.2. Evenmin staat ter discussie dat deze rechtbank met volheid van bevoegdheid kan oordelen en derhalve ook de grond van de administratieve geldboete mag onderzoeken (oud art. 6.1.50 & 4 VCRO en de door eiser geciteerde parlementaire voorbereidingen en rechtspraak van de R.v.St.).

Immers: "Overeenkomstig artikel 6.1.50, § 4 VCRO kan de particulier aan wie een administratieve geldboete wordt opgelegd, bij wege van verzet tegen een dwangbevel tot

betaling van de administratieve geldboete, het Vlaamse Gewest dagvaarden voor de burgerlijke rechtbank.

In de parlementaire voorbereiding werd over deze mogelijkheid van verzet voor de burgerlijke rechtbank het volgende gesteld: "De rechtbank van eerste aanleg oefent een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete. De administratie heeft de mogelijkheid om de omvang van de sanctie te moduleren en de rechtbank kan een volledige controle uitoefenen op alles wat onder de beoordeling van de administratie valt. Een rechterlijke controle met volle rechtsmacht garandeert dat het systeem van administratieve geldboeten in overeenstemming is met artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zoals onlangs nog in een arrest van het Arbitragehof over de BTW-geldboeten bevestigd werd." (RvS (10e k.) nr. 225.241, 24 oktober 2013, CDPK 2014 (samenvatting), afl. 3, 519.)

5.3. Op vlak van de feiten zijn partijen het eens:

– dat het aanvoeren van aarde met steenpuin op de weide waarvan eiser eigenaar is en dat in huur was gegeven, uitgevoerd werd door grondwerker [redacted] buiten medeweten van eiser: zie P.V. stillegging der werken van 03/04/2015 als volgt:

"GENOMEN MAATREGELEN : Een stakingsbevel werd schriftelijk uitgevaardigd op: 02-04-15, op volgende plaats: Naast de renpiste heeft [redacted] een hangar gehuurd in het kader van zijn werkzaamheden als aannemer afbraak- en grondwerken. Op de slotvaste toegangspoort werd het formulier stillegging aangeplakt. Zie foto in bijlage. Vermoedelijk heeft hij grond met puin afkomstig van zijn werkzaamheden aangevoerd op de weide. De weide waarop gestort werd is eigendom van [redacted] te [redacted]. Deze verblijft echter quasi permanent in Frankrijk en heeft dus zeker geen opdracht gegeven aan om afval te storten op de weide.";

– dat tegelijk ook geen discussie is over het feit dat eiser quasi nooit in de omgeving aanwezig is nu hij quasi permanent in Frankrijk verblijft;

– dat het doorbreken van het stakingsbevel, vastgesteld op 25/09/2015, aan dezelfde toe te schrijven is, zoals toegelicht in het P.V. [redacted] als volgt:

"Nazicht ter plaatse Op 25/09/2015 te 09.10 uur doen we ter plaatse nazicht. Op de plaats waar steenpuin gestort werd, zijn er inderdaad sporen van werkzaamheden. Er zijn duidelijk grondwerken uitgevoerd. Er is slechts hier en daar een steen zichtbaar. Het steenpuin is dus niet meer zichtbaar. We hebben kunnen vaststellen dat er sporen zijn van een kraan.

Contact [redacted] : Nadat we de plaats reeds verlaten hebben, zien we de vrachtwagen van [redacted] rijden. We doen hem halt houden en vervolgens confronteren we hem met de bekomen informatie en het feit dat opsteller de grondwerkzaamheden vaststelde. Hierop

antwoordt hij ons dat hij het steenpuin afgevoerd heeft en een vrachtwagen grond aangevoerd heeft. Op onze vraag waar het steenpuin naartoe is zegt hij dat dit afgevoerd werd naar een erkend bedrijf en dat hij daarvan wel een bon kan vertonen. Hij ontkent dus het stakingsbevel doorbroken te hebben. Hij beweert de stedenbouwkundige overtreding opgeheven te hebben.”;

– dat eiser contact heeft opgenomen met zijn huurder nadat het stakingsbevel werd opgelegd ('syntheseconclusie' verweerder randnr. 20, alinea 9 ; 'besluiten' eiser, blz. 6, alinea 5).

5.4. In rechte licht verweerder verder toe:

– art. 6.1.49, §1 VCRO stelt: *“Onverminderd de bepalingen van afdeling , wordt een administratieve geldboete van 5.000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, vijfde lid.”.*

Verder ontwikkelt verweerder een argumentatie (blz. 14 'synthesebesluiten') om te stellen dat geen betekening van het stakingsbevel nodig is om niettemin als 'doorbreker' ervan te kunnen worden beschouwd.

Hierop dient niet verder ingegaan te worden, want niet terzake: eiser betwist nl. niet dat het stakingsbevel aan hem werd betekend. Dat is de discussie niet.

Omgekeerd is het evenzeer duidelijk dat het niet is dat – omdat een stakingsbevel aan één of andere persoon (mede-) betekend werd – automatisch elke 'betekende' vervolgens in aanmerking komt om een administratieve geldboete opgelegd te krijgen, eens het bevel werd doorbroken.

5.5. Over de draagwijdte van art. 6.1.49, §1 VCRO, zoals supra geciteerd, zijn partijen het eens.

Alleen meent eiser dat hij derhalve geen geldboete opgelegd kan krijgen, aangezien niet hij doch (opnieuw) de boosdoener is, terwijl verweerder daarentegen de stelling verdedigt dat het eiser als eigenaar toekwam erop toe te zien dat het stakingsbevel, waarvan hij op de hoogte was gebracht geweest, zou worden nageleefd.

De feiten op zich tonen aan dat hij dat niet deed en integendeel de zaken op hun beloop liet, aldus verweerder.

5.6. Merkwaardig in de redenering van verweerder is het volgende: “ *In zijn conclusie van 28 december 2016 erkent de eisende partij wél mondeling contact te hebben gehad met zijn huurder omtrent het opgelegde stakingsbevel. De eisende partij stelt dat de huurder verklaarde het nodige te zullen doen om zich in regel te stellen. De eisende partij zou er bijgevolg terecht vanuit zijn gegaan dat hij hiermee het stakingsbevel bedoelde en niet dat hij het stakingsbevel zou doorbreken teneinde de vermeende inbreuk op te heffen.* ”

Waar de eisende partij de beweerde communicatie met zijn huurder op geen enkele wijze aantoon, geeft hij duidelijk aan contact te hebben gehad met zijn huurder nadat het stakingsbevel werd opgelegd. ”

Het blijkt dus dat verweerder tegelijk aanneemt – en dit als argument gebruikt – dat eiser met zijn huurder contact opnam, maar tegelijk verder laat gelden “ *de beweerde communicatie met zijn huurder op geen enkele wijze aantoon*”, waarbij de vraag dan rijst hoe eiser de inhoud van zijn gesprek met zijn huurder zou dienen aan te tonen.

Dat eiser onvoldoende of helemaal niet de betrokkene erop wees dat het stakingsbevel uiteraard niet mocht doorbroken worden – wat verweerder aan eiser verwijt – kan bezwaarlijk afgeleid worden uit de omstandigheid dat vervolgens het stakingsbevel doorbrak.

Het blijkt zodoende dat enerzijds eiser zijn huurder over de kwestie aansprak. Dat deze huurder hem toen zou hebben gezegd dat hij het nodige zou doen om zich in regel te stellen is best aannemelijk. Aan eiser verwijten dat hij de inhoud van deze communicatie niet kan aantonen is onredelijk.

De vraag kan in dit verband ten andere worden gesteld waarom de bevoegde ambtenaren deze huurder niet hebben ondervraagd doch hem integendeel helemaal ongemoeid hebben gelaten.

Het blijkt evenzeer en anderzijds dat op zijn beurt – vermoed kan worden door de huurder van eiser – terzake aangesproken werd om de kwestie in orde te brengen.

Het enkel feit dat vervolgens de aangebrachte materialen afvoerde (of ingegraven zou hebben ? dit is niet verder onderzocht geworden) en door dit enkel feit aldus het stakingsbevel doorbrak (wat vermeden had kunnen worden door voorafgaand de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur te verwittigen van de intentie om ‘*de wederrechtelijke werken vrijwillig ongedaan te maken*’, wat perfect kon; zie stuk 2 in dossier verweerder, blad 2 voorlaatste alinea) kan aan eiser niet worden toegeschreven noch verweten.

Uit niets blijkt dus dat eiser het stakingsbevel doorbrak. Hij deed binnen zijn beperkte mogelijkheden (als eigenaar die het terrein in kwestie in huur had gegeven aan een huurder, die vervolgens een niet nader bepaalde – want niet onderzochte – opdracht gaf)

het nodige om de aangebrachte reliëfwijziging ongedaan te laten maken door wie het behoorde.

De administratieve geldboete is derhalve onterecht zodat ontheffing ervan wordt bevolen.

5.7. Met betrekking tot de gedingskosten: verweerder is de verliezende partij en dient dus de proceskosten te dragen.

Betreffende de rechtsplegingsvergoeding zijn er geen redenen om af te wijken van het basisbedrag conform de wet van 21.04.2007 en het K.B. Van 26.10.2007.

Wat de begroting van de rechtsplegingsvergoeding betreft wordt in de procesverhouding gevormd door de hoofdvordering de rechtsplegingsvergoeding begroot op basis van de hoofdvordering, dit wil zeggen de som die in de inleidende dagvaarding wordt geëist of, indien de vordering in de loop van het geding is gewijzigd, de som die in de laatste conclusie wordt gevorderd (Cass. 24.11.2009, Pas. 2009, 2750 en RABG 2019414), tenzij de vordering een in geld niet waardeerbare vordering betreft, waar blijkbaar partijen van uitgaan, nu zij beiden de rechtsplegingsvergoeding begroten op 1.440,00 €.

6. Beslissing:

De rechtbank doet uitspraak op tegenspraak en in eerste aanleg.

Stelt vast dat de artikelen 2 en 30 tot 42 van de wet op het taalgebruik in gerechtszaken nageleefd zijn.

Alle meeromvattende, strijdige of andersluidende besluiten verwerpende als ongegrond, niet terzake dienend of overbodig en het meer gevorderde afwijzende als ongegrond.

Wijzende op de vordering op hoofdeis, verklaart deze ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond:

Heft de administratieve geldboete op, zoals bepaald en opgelegd aan eiser bij geviseerde en uitvoerbaar verklaard dwangbevel van 8 april 2016;

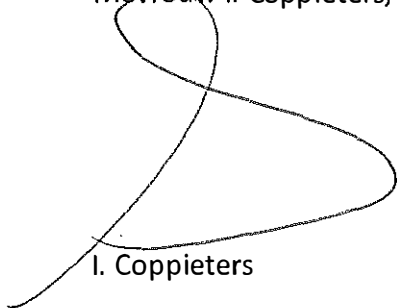
Veroordeelt verweerder **Het Vlaams Gewest** tot de proceskosten in hoofde van eiser begroot op 470,48 € dagvaardingskosten en 1.440,00 € rechtsplegingsvergoeding.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting op vrijdag tweeëntwintig februari tweeduizend negentien door de D ZESDE KAMER van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, zetelend in burgerlijke zaken.

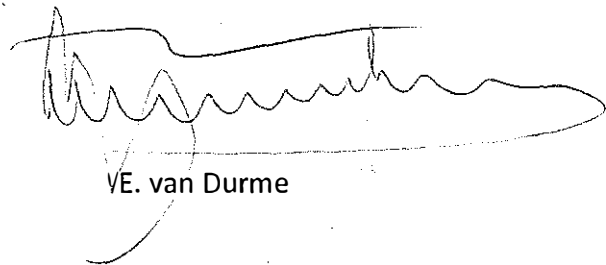
De rechtbank bestond uit:

De heer E. van Durme, ondervoorzitter in de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, voorzitter van de D zesde kamer.

Mevrouw I. Coppieters, griffier.

I. Coppieters

E. van Durme